

fra de Grundsætninger, som jeg for mit Vedkommende har antydet her. Men jeg føjer til, at naar vi ønsker, at denne Opfattelse skal blive den sejrende, naar vi ønsker en Ordning af denne Karakter gennemført, saa ønsker vi ogsaa, at den kun skal gælde, hvis Folkets Flertal giver sin Tilslutning, og vi haaber og regner paa, at den skal faa sin Styrke gennem kommende Tider netop gennem denne Tilslutning, given af det danske Vælgerfolk.

Udenrigsministeren (Moltke): Idet jeg straks skal erklære mig rede til at imødekomme de Anmodninger, der er rettet til mig fra den ærede Ordfører for Venstre og fra den sidste ærede Taler, om at gøre Rede for mit Syn paa vore Forpligtelser overfor Folkeforbundet, forbeholder jeg mig samtidig at fremsætte disse Udtalelser ved en senere Lejlighed.

Naar jeg har bedt om Ordet nu for en kort Bemærkning, er det særlig for at svare paa to Punkter, som i og for sig ikke passer i Generaldebatten her, men som jeg gerne vil svare paa med det samme. For det første beklagede den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pürschel), at jeg glimrede ved min Fraværelse i Gaar. Jeg beklager selv, at jeg ikke var til Stede i Gaar, men jeg var tjenstlig forhindret ligesom den højtærede Statsminister paa Grund af Hans Majestæt Kong Gustafs Ankomst hertil, ved hvilken Lejlighed jeg maatte være til Stede.

Den ærede Ordfører for Venstre gjorde dernæst en Bemærkning om, at han ikke havde faaet Svar fra Udenrigsministeriet paa nogle Forespørgsler, han havde rettet. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse den paagældende Passus, der lyder saaledes: „Da jeg mødte her i Oktober Maaned, skrev jeg privat til Udenrigsministeriet, idet jeg vidste, at Forslaget om Afrustning hurtigt vilde blive fremsat, om der ikke var Mulighed for, at vi meget hurtigt kunde faa et udførligt Referat af de Forhandlinger, som var ført i Genève“. Dette Brev, som jeg modtog, var dateret den 15. Oktober; den 17. Oktober svarede jeg, at en Beretning om Mødet er under Udarbejdelse og tillige med Bilag vilde blive forelagt Rigsdagen i Lighed med, hvad der er sket i de tidligere Aar. Det er en Selvfølge, at der er taget Skridt til i Aar ganske særlig at fremskynde Beretningens Udarbejdelse, men da det drejer sig om ret udførlige Aktstykker, der skal oversættes og trykkes, vil det nødvendigvis tage nogen Tid. Jeg kan dog i Dag meddele,

at disse Arbejder nærmer sig deres Afslutning, og jeg haaber, at jeg i en nær Fremtid vil kunne lade Delegationens Beretning med Bilag tilgaa Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Det er en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem Hr. P. Munch, der har givet mig Anledning til at bede om Ordet for en kort Bemærkning. Det kunde naturligvis ikke falde mig ind i al Almindelighed at beskæftige mig med den Tale, som det ærede Medlem Hr. P. Munch her har holdt for Gud ved hvilken Gang, en Tale, som er holdt ud fra det ærede Medlems gode Hjerter og gode Tro. Det ærede Medlems Indtryk af Folkeforbundets Aand og hans Opfattelse af, hvilke Rettigheder og Pligter vi maatte have i Medfør af vort Medlemsskab af Folkeforbundet, er jo vel kendte, ligesom ogsaa enhver af os, ogsaa det ærede Medlem Hr. P. Munch selv, særdeles vel ved, at der ikke i alle Kredse næres ubetinget Beundring for det ærede Medlems Evne til at danne sig en begrundet Opfattelse af internationale Forhold. Langt større Interesse vil der jo knytte sig til den Redegørelse, som vi altsaa kan vente fra den højtærede Udenrigsminister om, hvorledes han mener, at det af Regeringen fremsatte Forslag, som her er til Behandling, virkelig er foreneligt med den internationale Atmosfære, hvori Verden for Øjeblikket lever. Derom maa vi have en klar og fuldt ud fyldestgørende Udtalelse, som det altsaa glæder mig, at vi kan imødesee.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch siger: Hvilke Opgaver skal løses ved Ordningen af 1922? Og han beklager sig over, at han aldrig har faaet Svar paa dette Spørgsmaal. Men det ærede Medlem ved særdeles vel, hvilke Opgaver der kan komme til at foreligge til Løsning for et Neutralitetsværn. Det ærede Medlem har gennem en Periode, da han var Handlingens og ikke Ordenes Mand, og da han paa det militære Omraade var Nydannelsernes Mand, vist, at han meget vel forstaar, hvad det er for Opgaver, der foreligger til Løsning, og hvorledes det Materiel, man disponerer over, skal anvendes med en saadan Løsning for Øje.

Det ærede Medlem sagde, at Venstre vilde ikke i Forsvarskommissionen en Forhandling med det radikale Venstre om en Ordning. Det ærede Medlem ved, at dette